

v krčmo prišel in po § 11 naprej pil, tako da sploh ni mogel več domu priti in je moral pri Maierju prenočiti. Tako konča Gospodov dan po sv. obhajilu pri klerikalcih. Ljubi Bog, to je žalostno!

Nabirajte jubilejne marke!

Kakor znano so izdane v proslavo cesarjevega jubileja posebne poštne marke. Mi prosimo, da nam pošljo naši somišljeniki že rabljene te poštne znamke. Za veliko število teh znamk dobimo gotovo sveto denarja, ki se bode porabila v napredne šolske name. Nabirajte torej jubilejske marke in pošljite jih uredništu „Štajerca“.

Novice.

Cenjenim čitateljem kakor tudi vsem prijateljem in somišljenikom želi uredništvo „Štajerca“ srečne, lepe velikonočne praznike!

Pisanke ... Naš urednik ima dobro, mehko srce. Nikdar se ne jezi, najmanje pa takrat, kadar udrihajo prvaški nasprotniki s polenom po njegovi grbi in mislijo, da bode od same jeze počil ... Pa se motijo! Naš urednik se ne jezi. Neki ptujski ključavnica ima geslo: „Ich soll mich ärgern? Nicht um fufzig Krapfen! Sollen sich die anderen ärgern!“ Tega modrega gesla se je poprijel tudi naš urednik. Ali kakor že rečeno, ima naš urednik tudi dobro, mehko srce. In to vam hočemo dokazati, ljubi čitatelji! Zadnjih enkrat je ležal na svoji postelji in premišljaval lepote in brdkosti življenja. In mislil si je: „Kako žalostno bi bilo to življenje, ko bi prvaških nasprotnikov ne bilo! Koliko zabave, koliko razkošnih uric se jim imam zahvaliti! Naj bodejo skrbi še tako velike, hitro vzamem „Filpos“ v roke in se smejam, da bi mi trebuh počil, ko bi bil tako velik, kakor župnik!... In iz same hvaležnosti je naš urednik premišljaval, kaj bi dal svojim prvaškim nasprotnikom kot „pisanke“, ko bi imel le za pol ure moč svetega Petra. Najboljšemu svojemu prijatelju, mariborskemu kaplansku, prefektu, poslancu in dohtorju Korošču bi podaril deviško Ido ... Hofrat Ploj bi dobil na vsak način pozlačeni ministerski frak, po katerem se mu tako sline sedijo. Orglar Grafenauer bi sprejel še eno medajlo za njegove nevenljive zasluge; ali oblubiti bi moral, da bi vsaj tolkokrat govoril, kakor grof konjaka Sternberg. Župnik Bažunu bi dal glorijsko, da bi vsakdo njegovim § 19 popravkom verjel, kar danes živa duša noče. Na drugi strani bi pa dal monsignoru Podgorcu moč, da prisili predsednika Becka in kardinala na Dunaju, da si pridruži slovensčine. Dr. Brejc in dr. Brumen bi dal dovoljenja, da računata kolikor si hočeta. Naš mili palček Benkovič pa bi smel vsacega tožiti, kdor mu reče Cvenkanič. Ali tudi druge bi ne pozabil. Tako bi dobil Kobentar v sv. Jakobu v Rožni dolini računsko knjižico, da bi ne delal več „računskih napak“, ljutomerski Karba bi dobil ričet s prasičjem repom in ne samo s fižolom, kaplan Jakec Rabuza bi dobil punčko iz cunja, župnik Keček pa svojo rudarko, kateri bi smel spet nogo zdravit ... Oj, naš urednik ima dobro srce! „Narodnim“ štacunam in prvaškim posojilnicam bi dal kredita, katerega takoj nujno potrebujejo, koroškemu župniku Svattonu vedro piva, kaplanu Jagru pa klobuk, da bi ga nikdo ne videl, kadar gre ob 4. uri zutraj iz Hajdine ... Tako je premišljaval naš urednik na postelji. Marsikaterega je še pozabil. Ali v srcu se je še enkrat zahvalil svojim nasprotnikom za lepe ure zabave, kiso mu jih privoščili s svojimi napadi. Ako pa nasprotniki mislijo, da se naš urednik jezi, potem se grozno motijo. Jezil naj bi se? Figa! Naj se drugi! Jezil naj bi se? Nicht um fufzig Krapfen ...

Iz Spodnje-Stajerskega.

Pesniško dolino je prizadela zopet huda nesreča. Po zadnjem dežju je namreč Pesnica zopet izstopila in napravila neprecenljivo škodo. Zgornji del Pesnice je deloma že reguliran, zato je prišla voda temhitreje dol. Medtem ko je rabilna voda drugokrat 3—5 dni, prišla je zdaj v 24 urah. V sledi tega so bili predori na že-

ležničnem bregu premajhni, voda je izstopila in narasla od 170 do 180 cm nad navadno visino. Čez 100 ljudi je težko celo dan na pilotiranju brega delalo, ker bi ga voda drugade odtrgala. Voda pa je medtem bregove nove regulacije prodrla, prevolila okrajne ceste, uničila več mostov ter nanesla blata na njive in travnike v bogih kmetov. Kmetje v teh okrajih so sicer povodnij navajeni. Ali to pot je prišla voda prehitro in tako so komaj sebe in živino iz nevarnosti spravili. Hiše so grozile, da se podrejo. K sreči je prišel oddelek pionirjev, ki je pridno pomagal pri rešilnemu delu ... Zdaj pa še nekaj! 20 let že se je govorilo za in proti regulaciji. Kmetje sami so postali veliki prijatelji regulacije. Zdaj pa mislimo, da je ravno regulacija kriva zadnje nesrečo. In deloma imajo prav! Kajti popolnoma brezpametno je bilo, da se je pričela regulacija v zgornjem delu Pesnice, medtem ko bi se moral regulirati od spodaj. Pri zadnjemu zboru okrajnega zastopa ptujskega je opozarjal g. pl. Pongratz na preteco te nevarnost. Okrajni zastop je postal tudi dodelnemu odboru zahteo, da naj se regulira od spodaj navzgor in ne narobe. Ali vse zamenj, ni se oziral na zahtevo naprednega zastopa in zdaj se je zgodila prorokovana nesreča. Kmet pa mora trpeti valed kratkovidnosti govh ljudi! Upamo, da bodejo merodajni činitelji zdaj izpoznavi, da je delavnin načrt pri regulaciji napačen in da bodejo pustili čimbolj hitro kakor mogoče regulirati od spodaj navzgor!

Hofrat Ploj na Ptujski gori. Dne 5. t. m. priprjal se je hofrat Ploj na Ptujsko goro in je priredil shod. Obisk je bil slab. Ljudje se niso hoteli z jezuitičnimi zavijanjimi tega moža prepirati, ker ga itak dobro poznavajo in ker ne more pač nikdo možu zaupati, ki je danes libralec, jutri klerikalec, včeraj Nemec in pojutrajnem Slovenec ... K shodu priponimo samo to-le: Tisti antialkoholični učitelji Clemencija, kateri se je na naprednih shodih obnašal kakor podvijani hajduk, je takrat obljudil, da bode Ploja za učesa prijet. Zakaj te svoje oblubje nidi držal? Zato ker je figura mož, ki sploh ne vede, kaj dela! Saj je tudi na shodu naše stranke klatil bedarije, ki jih je skušal potem utajiti. Ploj in Clemencija pač spadata skupaj! Mi privoščimo enega drugemu! Kmetje na Ptujski gori pa se zmenijo za kvantanje takih gospodov toliko kakor za pomladno reganje žab ...

Vbogi dr. Korošec! Jezus je izpogovoril večne besede: „Ne nabirajte zakladov, ki jih žrejte in molj!“ Prvi njegovi apostoljni so bili tudi revni ribiči, ki niso imeli ničesar, niti prostora, kamor bi svojo glavo k počitku položili ... Kako pa je danes z „namestniki božjimi“? Velikanske dohodke imajo, najfinejše življenje živijo. Poglejmo le, kakšne dohodke ima n. p. naš prijateljček, državni poslanec dr. Tonček Korošec. Kot državni poslanec dobi dr. Korošec 7.000 krov, kot glavni urednik „Filposa“ dobi 2.400 krov, kot prefekt semenišča v gotovem denarju 1.200 krov, poleg tega pa prosto hrano in stanovanje. Poleg tega ima še lepe dohodke kot sotrudnik raznih listov in kot odbornik raznih društev. Vse skupaj ima dr. Korošec najmanje 24.000 krov letnih dohodkov, to je 1.000 golddinarjev na mesec. Kam daje ta denar? Žene nima, otrok tudi ne, čeprav se govorí mnogo o neki gospodični Idi ...

Benko-Cvenkanč in njegov „lajbfijaker“. Spodnjestajerski odrešenik, iz Kranjskega prioman dr. Banko-Cvenkanč je začasa volinilna boja večidel z oblubami nastopal. Vse je oblubil, kar je človek hotel. Imel je tudi nekega „lajbfijakerja“. Le-temu je Benkovič oblubil, da mu bude plačal skozi celo leto vsak dan pol litra vina, ako bude poslanec izvoljen. No, zdaj je Benkovič „ljudski zastopnik“, ali na svoje oblubje je pozabil. Vkljub temu, da ga je dotični „fijaker“ že tirjal, noče mogočni gospodek ničesar plačati. Seveda, račun bi znašal 144 K in Benkovič meni, da je to preveč denarja. Ali zlodej, aka mož kaj oblubi, mora tudi držati! Med možmi je to navada. Babe oblubujejo in ne storijo. Torej, pobožni Benkovič, ven s cvenkom!

Prvaški učitelj Span v Slov. Bistrici je pač presneto predzrni možičelj. Ljudje so že grozno razburjeni, ker pretepava otroke na nečloveški način. Svoj čas enkrat je pretepel sinova gosp.

Conradi in ranil enega dečka na očesu. G. Conradi je v sledi tega vložil spis na okrajni šolski kakovost, v katerem je povedal svoje mnenje o Spanu v Rogu. In ta Span, ki bi bil morda dobrski kravji pastir, nikdar pa ne učitelj, šel je — tožit g. Conradi. Pri sodnji je g. Conradi dokazal, da je vse mnenje kar je pisal o Spanu. Bil je pa obojen na nečem. Denarno globo, ker je rabil v spisu psovke, kjer zna se jih pred sodnijo ne pusti dokazati. Span zneni je potem še pritožil. Ali sodnja je njegov prizvolili ziv, katerega je seveda neizogibni dr. Rosinčinske zastopal, odklonila. Zdaj se bode imel surov Lauritsa učitelj Span zagovarjati in upati je, da bodo določeni šolski svet kmalu slovenjbistiško mesečje določenega človeka rešil ...

Gospod dr. Rosina, veleučeni odvetnik Živinski Mariboru, dovolite nam to le skromno vprašanje: Ali ste si že pričuli pisati popravke po § 19/1906 se Kakor znano, ste nam pred par tedni postali na 49.886 nikdar pisanega učitelja Klemencija iz Ptuj. Za gore lažnivi popravek, katerega smo pa v komeško vrgli, ker je bil nepostavno skrupcan. Vprašamo bodo Vas torej, g. dr. Rosina, ali ste se Vi kot odvetnik že pričuli tiskovne postave? Ako še ne, avci M. potem Vas vabimo v naše uredništvo. Prijavite D. naš urednik sicer ni jurist, ali toliko že zna, dobitke s Vas poduti temeljito o tiskovni postavi in v dežku na skrpa luknje v Vašem juridičnem znanju ...

„Pri dveh zaspatti“ ... Naš ljubi prijatelj kapelan Jakec Kranjc iz sv. Kriz tisk Slatine je dolgočasa. Da pokaze svetu svojo zmožnost v bogega pisanju, posal nam je danes dva „popravka“. Ker se hočajo naši čitatelji tudi v prihodnji ščaplana, veliki zabaviti, objavili bodo danes enega in usluži prihodnjič drugega. Kaplan Jakec zavija ton/par o resnico tako-le: „— V zmislu § 19. tiskov. z slovengona zahtevam, da sprejmete na notico v Vašem anek listu z dne 22. marca 1908 št. 12 pod zaglavljem. Rejem „Pri dveh zaspatti“ dobesedno naslednji poraj. pravek, ter istega priobčite na istem mestu in Tat z istimi črkami v prihodnji ščetvilkov Vašega lista edini so Ni res, da so pili kaplan in sestri, da so skupaj je ok proti farovžu korakali, da se je slišalo omokanje in Res pa je, da kaplan Kranjc in sestri niso skupaj in pali pili, ne skupaj proti farovžu korakali in mi zdaj se slišalo nobeno omokanje. Ni rez, da so prisile Tri malo pije zale, mlade punčke; res pa je, da sledi deni bilo k njemu ne zalih, mladih punčk, nem ko starih nun. Sv. Kriz tisk Slatine, dne 14. apriliških 1908. — Jakob Kranjc, kaplan“. — Tako laži Jakec! Mi pa pravimo: res je vse, kar te toječo izdimo v omenjenem članku, pa če nam Jakec še priča tucat „popravkov“ pošlje ... Srečne praznike, dek gospod kaplan!

Središka požarna bramba se je ločila od lahko zvez, vpeljala po nasvetu prvaških hujšačev slovensko komando in postala tako samostojna. Pri temu ima pa prav veliko škodo. Pred kratkim je bil večji požar v Središču. K sreči je bil obraz dobre doznavnosti in brez vetrja, kajti drugače bi lahko, da ves trg pogorel. Prvaška požarna bramba je prišla v hitre z 2 briggalnom. Ali čudom čuda, — spričalezel, da štrajkale! Tudi grabenska briggalna je priteležila špricati šele čez 1 uro ... To je „fajebel“ z bil hujščar, ne pa za delo!

Konjski tatovi so bili hajdinski kmetje. Moči so šli šele zadnji teden pred Velikonočjo kala. Žale spovedi. Tako vsaj je pridigoval kaplan Podbratom platičnik v Hajdini ... Opomba k temu je, da župnik ne potrebuje!

V Rogaški Slatini se je vršilo preteklo ne-ekano delo v gostilni g. Stern društveno zborovanje si kolektivne zadruge. Politično oblast zastopal jutrem g. direktor Mulley. Društvenih udov se je udeležilo vse z 35, večina seveda klerikalcev, ki so takoj v — surovo nastopali, da je nekaj udov raje doma in odšlo. Tako je ostalo na zborovanju le 10 na župnišču naprednih udov. Ko se je eden od njih k besedilu dolgojavil, bil je surovo napaden; klerikalna družba, rež, da zahtevala je celo od njega, da mora pri govorilati, ali „habtach“ stati. Škoda za nedolžni papir, dure. In bi popisovali surovost teh ljudi. Jasno je, da so skupili nahujskani od farških podprenikov, v prvem vaje vrsti od Košaka. Stramota! Povsed naprednjevolago! rokodelci in si skušajo izboljšati svoj položaj, Iz vla ta zadruga pa spi v črni klerikalni temi. In zato ontafel i taki škandal! Radovedni smo, kaj misli oblast težko r napraviti s to zadrugo, ki spada že davno v Z no staro železje. Na zboru predlagale so se imenitne lavec F. zadeve, n. p. nedeljsko šolo za učence, potem čini sv posredovalnico za delo itd.; ali vsi predlogi niso prilj bili sprejeti, kajti naščuvani kričači so vpli Vlom.